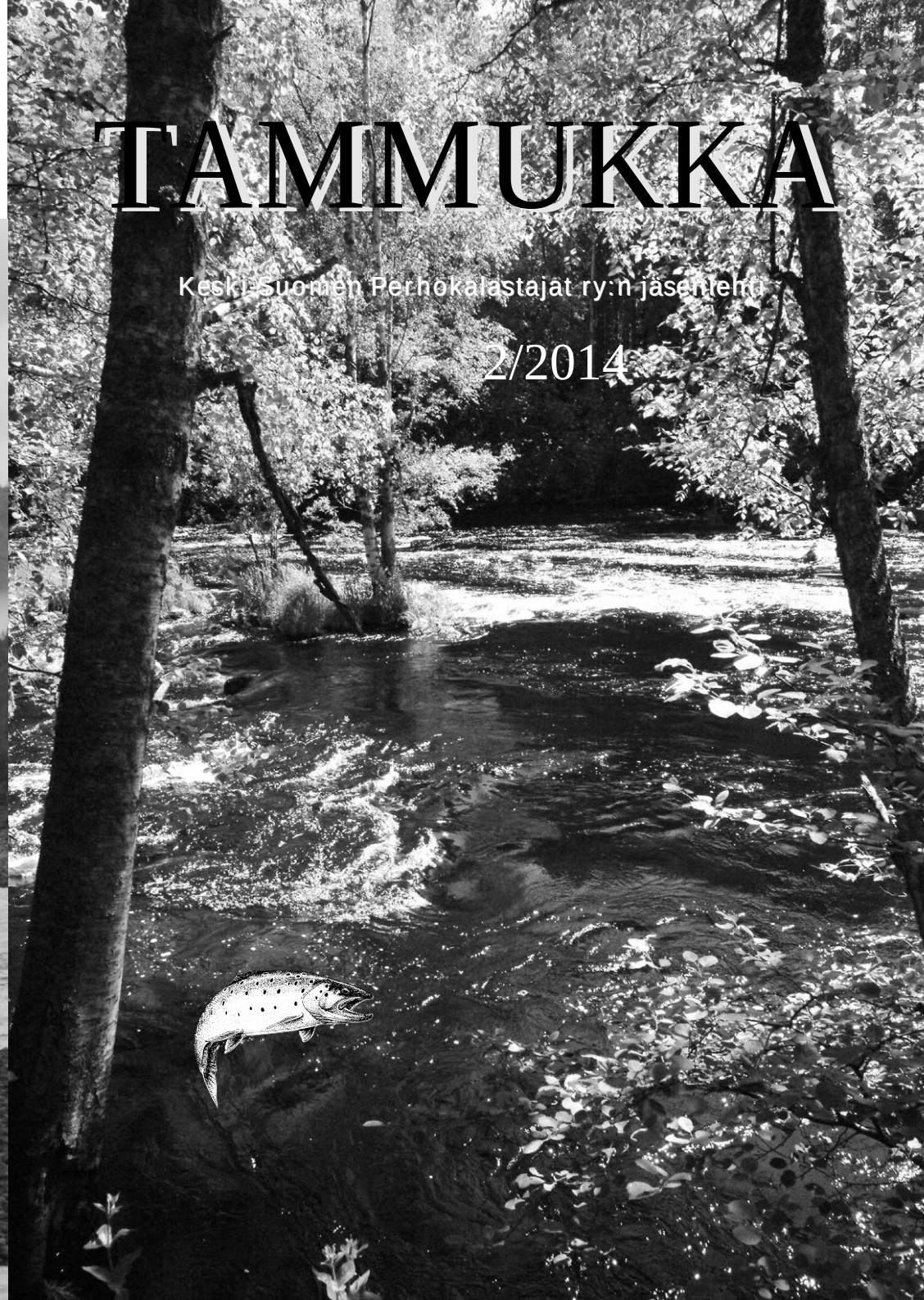

TAMMUKKA

Keskli-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsenlehti

2/2014

YHTEYSTIEDOT / JULKAISIJA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tili:
Keski-Suomen Osuuspankki IBAN FI68 5290 0220 1877 91
Jäsenmaksu 22 e. Liittymismaksu 15 e (nuorisojäsenet 5 e)

HALLITUS

Puheenjohtaja
Jouko Keto 040 708 1951
jouko.keto@kspk.fi

Varapuheenjohtaja
Jari Liljeroos
jari.liljeroos@kspk.fi

Rahastonhoitaja / jäsenasiat
Sami Viinikainen 050 590 0985
sami.viinikainen@kspk.fi

Hallituksen jäsenet
Risto Päivinen
risto.paivinen@kspk.fi
Sihteeri
Jari Kolehmainen
jari.kolehmainen@kspk.fi
Antero Kivelä
antero.kivela@kspk.fi
Pekka Silvennoinen
pekka.silvennoinen@kspk.fi

Jos haluat viestisi koko hallitukselle osoite on hallitus@kspk.fi

TAMMUKKA
Jouko Keto 040 708 1951
jouko.keto@kspk.fi

Reissuvastaava
Jari Liljeroos

Nettivastaava
Masi Hast 050 381 9106
masi.hast@kspk.fi

TAMMUKKA
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa ja toimii kotisivujen ohella yhdistyksen viestintäkanavana.

Jokainen, joka osaa näpylöidä tietokoneen näppistä, osaa kirjoittaa juttuja Tammukkaan. Kirjoittakaa omista kokemuksistanne kalavesillä ja sidontapenkin ääressä. Myös kuvat oavt tervetulleita. Kaikki jutut ja kuvat kiinnostavat.

Jutut kuvineen voi toimittaa suoraan puheenjohtajalle ennen seuraavan Tammukan ilmestymistä ensi syyskuussa.

Kannen kuva: Jouko Keto

pakko piipahtaa Karigasniemellä, ja eihän siellä voi kalastamatta piipahtaa, tuli kesän lopputulokseksi kolme alle. Eli suomeksi: sain kolme kalaa enemmän kuin mitä olin ostanut lupia. Tämän piipahduksen aikana vapautin saamistani viidestä kalasta neljä.

KUUMAN KESÄN KUMMAJAINEN

Koukku: #2-2/0 Single Salmon
Sidontalanka: Rungolla valkoinen, siiven kiinnityksessä musta
Hela: Hopea wire
Jatke: Keltainen ja fluoresoiva aniliini silkki
Pyrstö: Kultafasaanin keltainen vartalohöyhen
Vyö: Musta strutsi
Kierre: Soikea hopea
Runko: Takakolmannes litteä hopea, etuosa vihreä (Green Highlander) hylje
Runkohäkikä: Etuosalle keltainen kukko
Häkikä: Tummanvihreä kukko
Alussiipi: Keltainen, punainen ja vihreä orava
Pääsiipi: Musta kettu, kierretty Peacockflash kimalle ja litteä vihreä Accent kimalle
Pää: Musta

HIEMAN SIDONNASTA

Hopeatinseli kierretään koko rungon mittaiseksi. Vihreä hyljedubbaus kierretään hopearungon päälle, mikä lisää rungon etuosan läpikuultavuutta. Alussiipi ulottuu hieman pyrstö takapuolelle. Alussiiven tarkoituksena on estää pitkän pääsiiven kiertyminen koukun mutkaan. Kalastaessa kannattaa kuitenkin tarkistaa tilanne muutaman kerran laskun aikana. Pääsiipi sidotaan kolmesta ketunkarvanipusta, siten että ensimmäinen on niistä lyhyin, toinen vähän pidempi ja kolmas kaikkein pisin. Ensimmäisen nipun jälkeen kiinnitetään kolme Peacockflash-kuitua keskeltä ja käännetään eteenpäin osoittavat päät taaksepäin. Katkaistaan kuidut eripituisiksi. Kiinnitetään toinen nippu ja sen jälkeen Peacockflashin tapaan kaksi vihreää Accent-kuitua. Kuitujen tulee ulottua selvästi siiven taakse. Kiinnitetään kolmas nippu ja päätetään sidos. Itse käytän pääntekemiseen mustaa sidontalankaa ja lakkaan pääntekemisen 4-6 kertaa kirkkaalla sidontalakalla.

KUUMAN KESÄN KUMMAJAINEN

Vedenpinta alhaalla ja lämpötila ylhäällä — pieni perho. Tämä on oppikirjaktiikka ja se toimikin. Vaikka lohenkalastus työtä onkin, ja useinkin turhaa sellaista, tuntui silti turhautavalta nähdä saman laskun aikana kymmenen hypy-pyä heittojen alla, kun vavassa ei tuntunut pienintäkään mutustelua, vaikka päässä oli juuri siihen tilanteeseen, valon väriin ja suuntaan sopiva perho.

Tällä perholla ei tätä ennen ollut nimeä, miksi olisi eihän sillä ole tunnollaankaan kuin muutama viiden kilon huitteissa oleva kala ja vähän useampia niitä puolet pienempiä. Karkuutuksia ei lasketa. Niitä tuli tällä kertaa yksi, samoin onnistumisia. Perho syntyi vuosia sitten Mikael Frödinin juttujen innoittamana. Eli lohiperhoissakin paras jäljitelmä on kaverin ottiperhon jäljitelmä. Rungon värityksen otin pienemmästä kohtuuhyväksi koetusta perhosta. Siipi on pitkä, kimalteilla maustettu kettusiipi, jolla hain eloa uintiin ja pyytävyyteen varsinkin poikkivirtaan kalastettaessa. Perhon keliksi valikoitui ohut tai kohtalainen yläpilvi ja kohtuukorkea vesi. Ei siis helle ja matala vesi.

Ensimmäinen oli tietysti se karkuutus. Näin kookkaalta vaikuttavan kalan uivan pyrstö pinnassa virrasta rannan tyynempään veteen. Paikka oli Mustajokisuu. Tarjouksena oli normitaktiikan mukainen pikkuperho. Lohi hylkäsi tarjouksen. Seuraavalle laskulle vaihdoin päähän helteiseen auringonpaisteeseen sopimattoman, mutta kalan kokoon mielestäni sopivan perhon. Olkoon se nyt vaikka Kuuman kesän kummajaisen. Kalan asentopaikka oli tarkkaan tiedossa ja jälkikäteen ajatellen ehkä liiankin tarkkaan, koska perho ei veteen putoamisensa jälkeen ehtinyt montakaan senttiä liikkua, kun kala jo oli kiinni. Tämänkaltaiselle otille tyypillisesti lohi sukelsi ensi syvälle, puisteli päättään, teki lyhyen syöksyn, jatkoi päänsä puistelua ja irtosi. Lienee turha sanoa, mutta sanon kuitenkin: tämä oli se suurempi.

Seuraavalla kerralla keli oli vähän sopivampi ja aurinko ainakin jonkinlaisen pilviverhon takana, vaikka lämpötila pysyttelikin lähellä 30 astetta. Paikka oli edelleen Mustajokisuu. Kun oikeat perhot oli tuloksetta kokeiltu tittien hyppyjen säästyksellä, piti kokeilla jotain muuta. Normaalin ahneena kalastajana lähdin laskulle Kuuman kesän kummajainen siiman päässä ja iso mielessäni. Laskun edetessä heitin kokolailla poikkivirtaan päävirran yli Norjan puolen tyynempään veteen. Suunnilleen sen edelliskertaisen kalan asentopaikan tasalla, mutta päävirran alla, kala sitten ottikin. Elättelin aivan rantautukseen asti toivoa siitä, että kyseinen yksilö olisi lohijalka, siksi sinnikkäästi kala väänsi. Titiksihän tuo sitten paljastui, painoa kertyi 2,5 kg.

Miksi tämä lohi, sen viikon ainoa, sitten otti väärään ja vieläpä väärin uitettuun perhoon? Mistä minä sen tietäisin — ja sehän juuri on lohenkalastuksen suola. Ettei tiedä. Mutta pitää uskaltaa kokeilla. Ja jälkiviisaana pohdin, miksen kokeillut näillä isoilla perhoilla enemmän. Seuraavalla viikolla tuplasin sitten pienillä #12 pitkävirtaseen kolmihaaraan sidotuilla ja oikein uitetuilla Sarvijaakoilla, Väärin kuullulla ja Sadekelin erikoisella kahden edellisen viikon saaliin ja päädyin kesän ensimmäisen lohireissun osalta, tennistermiä lainaten, tulokseen kaksi yli. Kun vielä pari viikkoa myöhemmin oli puolittainen

Helteinen kalastuskesä on takana ja peruskuntokausi edessä. On aika palata sorvin ääreen. Kuvaannollisesti ja käytännössäkin, kun sorviksi katsotaan myös perhopenkki.

Hallitus on syksyn lähestyessä aina saman ongelman edessä - mitä tarjota jäsenistölle talvisunnuntai-illoille? Tänä syksynä päätimme palata peruskysymysten äärelle - perhonsidontaan. Talvikausi on sille mitä parhainta aikaa, koska kalastus ei ole häiritsemässä. Teemat on valittu niistä, jotka kiinnostivat hallitusta, toivomuksena tietenkin, että ne tyydyttäisivät myös jäsenistön tarpeita. Toinen, joskin ehkä vähämerkityksellinen syy on se, että jäsenistöltä ei ole tullut erityisiä toiveita sidonnan tai ohjelman suhteen, pyynnöistä huolimatta. Kolmas, ja ehkä vaikuttavin syy, liittyy näkemykseemme Keski-Suomen Perhokalastajien perustehtävistä, perhokalastukseen liittyvien perustietojen ja -taitojen jakamisesta. Aina silloin tällöin on hyvä palata harrastuksen alkulähteille ja kertaushan on vain hyvästä.

Vaikka syksyn ohjelma onkin paperille painettu ja siksi totta, ei se tarkoita, että se olisi niin kiveen hakattu, ettei siihen voitaisi tehdä muutoksia. Toiveita otetaan aina kiitollisuudella vastaan, joten laittakaa tulemaan osoitteella hallitus@kspk.fi.

Keväällä on tarkoitus jatkaa toisen perustehtävän, tiedon jakamisen parissa Perhokalastuksen perusteet -kurssin merkeissä. Tämä ei ehkä tarjoa edistyneemmille jäsenillemme kertausta ja yhdessäoloa kummempaa. Kurssin lomaan toki mahtuu muutama huippuesiintyjäkin, joskin tässä tarvitaan taas jäsenistön aktiivisuutta ja ideoita siitä, keitä he voisivat olla. Tai mitä aiheita keväällä pitäisi käsitellä.

Yhdistystoiminta on jo useamman vuoden ollut ahdingossa. Tämä ei koske pelkästään perhokalastusseuroja, tai kalastusseuroja ylipäätään, vaan se näkyy monilla muillakin aatteellisen yhdistystoiminnan alalla, välitöntä hyötyä kun tästä toiminnasta ei yleensä saa. Hyöty tulee yhteisöllisyydestä, joka puolestaan on katoavaa kansanperinnettä. Keski-Suomen Perhokalastajissa tämä ahdinko näkyy hallintovajeena. Tässä vajeessa on kaksi puolta: itse koen puheenjohtajana olevani liian vanha tähän tehtävään. Oma harrastukseni on rajoittunut viimeiset 15 vuotta lohenkalastukseen Ylätenolla. Oma näkökulmani on siksi pakosta rajoittunut enkä ole enää samalla lailla ajan valtimolla kuin 90-luvulla, jolloin edellisen kerran toimin seuran puheenjohtajana. Tämä ei ole hyvä asia. Seuran pitäisi ennen muuta tehdä työtä tulevaisuuden ja tulevaisuuden kalastajien eteen. Omat näkemykseni perhokalastuksesta eivät ehkä edusta nykypäivää ja mikä vielä pahempaa, en oikein tiedä, mitä nuoret haluavat saada perhokalastukselta ja siihen liittyvästä seuratoiminnalta. Kun kokee olevansa kehityksen hidaste, on syytä harkita syrjään vetäytymistä.

Toinen ahdinko liittyy seuraavan hallituksen kasaamiseen. Puolet hallituksen jäsenistä on lopettamassa ja heidän tilalleen tarvitaan uusia, idearikkaita nuoria, jotka vievät seuran toimintaa eteenpäin. Hallituksen kasaaminen seurassa kuin seurassa on nykyään enemmän tai vähemmän vaikeaa, vaikka hallituspaikoista vielä 80-luvulla käytiin kilpailua ja tiukkoja äänestyksiä. Moni ajattelee hallitustyöskentelyn ehkä vievän liiaksi aikaa, aiheuttavan stressiä tai olevan muuten vain hankalaa. Kaikista ennakkoluuloista huolimatta tämä välttämätön paha on yleisesti ottaen hauskaa yhdessäoloa, kokemusten vaihtoa ja tarjoaa mahdollisuuksia vaikuttaa omaan harrastukseen. Oma toiveeni on, että saamme nyt hallitukseen jäävien rinnalle ennen kaikkea nuoria jäseniä, sellaisia, jotka eivät vielä vanhojen konkareiden tavoin tiedä kaikkea, ovat edelleen uteliaita ja haluavat kehittää toimintaa juuri heille sopivaksi. Olemalla mukana hallituksessa pääset parhaiten vaikuttamaan siihen, miten seura palvelee sinua itseäsi.

Toivotan jäsenille hyvää syksyä. Toivottavasti näemme runsaslukuisina sidontailloissa.

KUTSU SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN VUOSIKOKOUKSEEN

Sääntömääräinen vuosikokous pidetään 16.11. klo 17.00 alkaen.
Osoite Sepänkeskus / Protoni, Kyllikinkatu 1.

Kokouksen jälkeen jatketaan lohiperhojen shrimppisarjaa ja sidotaan Cascade.

Pullakahvitarjoilu.

Tervetuloa!

Hallitus

SYYSKAUDEN OHJELMA

5.10. Lampipäivä

Syyskauden avaus seuran jäsenille Kuusikkolammella C&R -tyyliin. Makkaratarjoilu

12.10. Pienet päiväkorennot

Sidotaan pikkupäikkäreitä Joukon johdolla.

19.10. Uusia ajatuksia tinselistä: miten estää siiven kiertyminen kourun mutkaan?

26.10. Katkasidokset lohiperhoina

Illan isäntänä Jouko Keto

9.11. (Isänpäivä) Luovuuden lähteillä

Kivelän Andy sidotuttaa mitä mieleen juolahtaa

16.11. Syyskokous

Sääntömääräinen syyskokous, jonka jälkeen sidotaan Cascade Jouko Keto

23.11. Klassinen lohiperho osa 1

Aloitetaan sitomaan Jock Scottia. Homma jatkuu seuraavalla kerralla...

30.11. Klassinen lohiperho osa 2

Sidotaan Jock Scott loppuun

7.12. Salalarva

Kietaistaan paljon porua herättänyt salalarva. Samalla Mikko 'Rysä' Räsänen esitteli IKON fishing productsin tuotteita. Tätä kertaa EI kannata jättää väliin!!!

14.12. Koru-/lahjaperho

Sidotaan koru-/lahjaperho vaikka joululahjaksi. Seuran materiaalit käytettävissä.